

Prædiken til konfirmation

Joh. 10, 11-16

Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. Den, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov iblandt dem og jager dem fra hinanden; for han er daglejer og er ligeglad med fårene.

Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene. Jeg har også andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde. (Joh., 10, 11-16)

”Guds godhed”

Hvornår har du sidst kysset din klasselærer? Hvornår har du sidst kysset din klasselærer – på munden? Har du nogensinde gjort det? Jeg må indrømme, at jeg ikke kan huske, at jeg selv har gjort det. Jeg tror heller ikke, at nogen fra min klasse gjorde det. Men jeg kender en dreng, der gjorde det. Drengen hed Emil. Han kom fra Lønneberg, og han gik i skole som alle andre drenge og piger. Og som alle andre skulle han lære at læse og regne og skrive. Emil var dog mere dygtig til andre ting. Han var dygtig til at fiske, til at snitte figurer af træ og meget andet. Og sådan er det med livet. Hvert eneste menneske har et talent eller en gave. Sådan er det også med jer konfirmander. Hver eneste af jer er begavet med noget. Hver især har I det, der skal til, for at I kan klare jer i livet og leve livet. Og livet skal leves. Det er Guds mening.

Alligevel findes der noget, som end ikke den bedste skole, ikke den bedste lærer, ikke det største talent, kan hjælpe med os. Der er ganske enkelt ting her i livet, som man ikke

kan forberede sig på. Ingen kan være forberedt på glæden ved at være forelsket. Forelskelser kommer som lyn fra en klar himmel og sætter sig som sommerfugle i maven. Man er uforberedt. Og man kan heller ikke være forberedt på den skuffelse, det er, når alt det, man håbede på og drømte om, ikke gik i opfyldelse. Hvad enten man er konfirmand eller for længst konfirmeret må det indrømmes, at der er glæder og sorger i livet, som ingen kan forberede sig på. Sådan er det.

Tag nu bare lærerinden. Hun var fuldstændigt uforberedt, da Emil gik op til katederet og kyssede hende på munden. Hun forstod det ikke. Hun rødmede og blev helt forlegen. De andre elever fnisede. Men da sker noget mærkeligt: Lærerinden kigger på et øjeblik på Emil. Og så siger hun: ”Hvorfor gjorde du dog det?” Emil kigger et øjeblik på hende, og så siger han: ”Det gjorde jeg vel af godhed”. Tænk, det sagde han: ”Det gjorde jeg vel af godhed”. Og siden dengang lød det over hele Lønneberg: ”Det gjorde jeg vel af godhed, sagde Katholtknægten, da han kyssede lærerinden”.

Kære konfirmander, familier, kære menighed: På denne glædelige dag skal I vide, at Guds godhed kommer til jer, som Emils kys kom til lærerinden. Overraskende. Uventet. Hun var uforberedt på den godhed, der mødte hende. Og sådan er det med os og Gud. Vi er uforberedte. Og når Guds godhed kommer, så bliver vi forvirrede og overraskede. Vi kan ikke rigtigt tro det. Nej. Vi tør ikke rigtigt give os hen til livet. Vi vil hellere

forberede os på det. Og derfor forbereder vi os i en uendelighed. Først i skolen, så med uddannelser. Så kommer arbejdet og familie. Og nogle af jer, som er her i dag, forbereder jer måske på at arbejde mindre eller slet ikke. Og nogle af jer må måske forberede jer på at blive bedste- eller oldeforældre. Ind i mellem synes livet at være én stor forberedelse. Og kirken er også med. Vi kalder det jo: Konfirmationsforberedelse. Men. Den godhed, som Gud møder os med, den kan ingen forberede sig på. Guds godhed kommer til os alle, som Emils kys kom til lærerinden. Overraskende. Uventet. Når vi mindst venter det.

Når man er barn, taler man som et barn. Og man tænker som et barn. Når man bliver voksen, så taler og tænker man ikke længere sådan. Når man er barn er det gode ofte ret enkelt. Det er så let at kende det gode. Det ændrer sig, når man bliver voksen. Og man kan komme i tvivl om, hvad der er rigtigt og forkert. Nogle gange ser det næsten ud, som om det gode er forsvundet. Som om det ikke findes mere. Og man kan tænke: Det var det. Jeg kan ikke længere tro på det gode.

Men sådan er det ikke. Det gode findes. Guds godhed er kommet til os. Jeg tror også, at Emil var helt uforberedt på det, der skete. Han pralede ikke med det. Tværtimod sagde han jo: ”Det gjorde jeg vel af godhed”. Han blev selv overrasket over det, der skete mellem ham og lærerinden.

Godheden findes. Det gode findes. Det gode

kom ind i verden. Gud sendte den gode hyrde til os. Og den gode hyrde har lovet at være hos os og tage vare på os. Alle dage. Indtil verdens ende. Og vist kan det indimellem se ud, som om ulve og ondskab har magten. Og vi kan være som ulve og blive ondsksfulde. Det kan gøre os fortvivlede og bange, når vi opdager det.

I dag hører vi ordet om, at det hverken er ulve eller ondskab, der har magten. Magten tilhører Gud, og Gud sendte sin søn, den gode hyrde til os. Ham skal vi holde os til – og når vi alligevel løber bort på egen hånd i den tro, at vi jo kan klare os selv, så kan vi altid komme til ham. Gud er god. Den, der kommer til ham, vil han aldrig vise bort. Og til ham kan du komme uforberedt. Han kræver ingen eksamensbeviser, han kræver ikke af dig, at du skal bevise dit værd, at du kan læse, regne eller stave på A-niveau. Gud stiller ikke betingelser. Heller ikke i dag. Tværtimod. I dag, på jeres konfirmationsdag, bekræfter Gud, at han står ved de ord, som lød, da I blev døbt. Hvad er det for et ord? Det er ordet om, at I er genfødt til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde. Genfødt til et levende håb. Det lyder svært, og det er også svært for fornuften og forstanden at fatte det. Sådan er det med det gode. Det kan være svært at fatte. Hverken lærerinden eller Emil forstod helt, hvad der skete, men ingen af dem var i tvivl: Det var godt. Og sådan er det også med dåben og konfirmationen. Det er godt. Her mødes alle vildfarne mennesker af Guds godhed og barmhjertighed.

Redaktion

Valgmenighedspræst
Margrethe Dahlerup Koch
Egevej 4
6950 Ringkøbing
mdkoch@mail.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

I dag bekræfter Gud, at han aldrig vil tage dåbens godhed fra jer. Guds godhed er med jer alle dage indtil verdens ende. Og skulle du glemme det, så ved du, hvor du kan finde det igen. Og skulle du trænge til at høre det igen, så ved du, hvor du kan gå hen. Glem aldrig, hvor din kirke ligger. Og glem aldrig at gå derhen. For her, i kirken, lyder ordet om tilgivelse. Til store og små. Til unge som gamle. Her kan man komme, som man er. Her kan du gå ind i sikker forvisning om, at du ikke er til eksamen. Her kan du komme, bekende din synder, finde tilgivelse, takke for Guds godhed og få lyst Herrens fred over dit liv. Her kan du komme, når livet ikke hænger sammen, og når alt bobler af glæde. Her kan du komme frit og være, som du er og være den, du er. Kære konfirmand: I dag skinner Guds lys på dig og på de ord, som du fik, da du blev døbt. I dag siger Gud til dig: ”Det gjorde jeg af godhed”. Og de ord tager han aldrig tilbage. Amen.

Søren Kjær Bruun

Sankt Thomas Kirke, Frederiksberg

Salmer:

749, 923, 192, 1, 4, 7, 8 og 9, 725